

Julian Tuwim

Lokomotywa

Stoi na stacji lokomotywa,
Ciężka, ogromna i pot z niej spływa:
Tęsta oliwa.

Stoi i sapie, dyszy i dmucha,
Par z rozgrzanego jej brzucha bucha:
Uch - jak gorąco!
Puff - jak gorąco!
Uff - jak gorąco!
Wagony do niej podoczepiali
Wielkie i ciężkie, z elazą, stali,
I pełno ludzi w każdym wagonie,
a w jednym krowy, a w drugim konie,
a w trzecim siedzą same grubasy,
Siedzą i jedzą tęste kiełbasy,
a czwarty wagon pełen bananów,
a w piątym stoi sześć fortepianów,
W szóstym armata - o! jaka wielka!
Pod każdym dymem elazna belka!
W siódmym dwoje stoi i szafy,
W ósmym siedzą, niedźwiedzi i dwie wrafy,
W dziewięciu - same tuczone winie,
W dziesięciu - kufry, paki i skrzynie,
a tych wagonów jest czterdzieści,
Sam nie wiem, co się w nich jeszcze mieści.
Lecz choćby przyszedł tysiąc atletów
I każdy zjadłby tysiąc kotletów,
I każdy nie wiem jak się wytępił,
To nie udźwignie, taki to ciężki par.
Nagle - gwizd!
Nagle - wstępnie!
Para - buch!
Koleja - w ruch!

Najpierw -- powoli -- jak łoż -- ociągają,
Ruszają -- maszyna -- po szynach -- ospale,
Szarpną ją wagony i ciężkie z mozołem,
I kręci się, kręci się koleja za koleją,
I biegu przyspiesza, i gna coraz prędszej,
I dudni, i stukają, łośmoce i pędzi,
a dokąd? a dokąd? a dokąd? Na wprost!
Po torze, po torze, po torze, przez most,
Przez góry, przez tunel, przez pola, przez las,
I spieszy się, spieszy, by zdążyć na czas,
Do taktu turkoce i puka, i stukają to:
Tak to to, tak to to, tak to to, tak to to.
Gładko tak, lekko tak toczy się w dal,
Jak gdyby to była piętka, nie stal,
Nie ciężka maszyna, zziębnięta, zdyszana,
Lecz fraszka, igraszka, zabawka blaszana.
a skąd to, jak to, czemu tak gna?
a co to to, co to to, kto to tak pcha,
e pędzi, e wali, e bucha buch, buch?
To para gorąca wprawiają to w ruch,
To para, co z kotła rurami do tyłków,
a tyłki ruszają z dwóch boków
I gnają, i pchają, i pociąg się toczy,
Bo para te tyłki wciśnięte i tyczą,
I koleja turkoczą, i puka, i stukają to:
Tak to to, tak to to, tak to to, tak to to!...

Pan Hilary

Biega, krzyczy pan Hilary:
"Gdzie są moje okulary?"
Szuka w spodniach i w surducie,
W prawym bucie, w lewym bucie.
Wszystko w szafach poprzewracając
Maca szlafrok, palto maca.
"Skandal!-krzyczy. Nie do wiary!
Kto mi ukradł okulary!"
Pod kanapą, na kanapie,
Wszędzie szuka, parska, sapie!
Szpera w piecu i w kominie,
W mysiej dziurze i w pianinie.
Ju podjął chęć odrywania,

Ju milicj zacz ŷwzywa .
Nagle- zerkn ŷdo lusterka...
Nie chce wierzy ... Znowu zerka.
Znalazŷ S ! Okazaŷo si ,
e je miaŷna wŷasnym nosie.

Sŷo Tr balski

Byŷsobie sŷo wielki - jak sŷo .
Zwaŷsi ten sŷo Tomasz Tr balski.
Wszystko, co miaŷ byŷo jak sŷo !
Lecz straszny byŷZapominalski.

Sloniow miaŷgŷow i nogi sŷoniowe,
I kŷy z prawdziwej ko ci sŷoniowej,
I tr b , ktor wspaniale kr ciŷ
Wszystko sŷoniowe - oprócz pami ci.

Zaprosiŷkolegów sŷoni na karty
Na wpóŷdo czwartej.
Przychodz - rycz : "Dzie dobry, kolego!"
Nikt nie odpowiada,
Nie ma Tr balskiego.
Zapomniaŷ Wyszedyŷ

Miaŷprzyj do pa stwa Krokodyłów
Na fili ank wody z Nilu:
Zapomniaŷ Nie przszedyŷ

Ma on chŷopczyka i dziewczynk ,
Miŷego sŷonika i liczn sŷonink .
Bardzo kocha te swoje sŷoni ta,
Ale ich imion nie pami ta.
Synek nazywa si Biaŷy Z bek,
A ojciec woŷa: "Tr bek! Bombek!"
Córeczce na imi po prostu Kachna,
A ojciec woŷa: "Grubachna! Wielgachna!"

Nawet gdy wŷasne imi wymawia,
Gdy si na przykŷad komu przedstawia,
Cz sto si myli Tomasz Tr balski
I mówi: "Jestem Tobiasz Bimbalski".

on ma tak - jakby sze on miaŷ
(Imi jej: Bania, ale zapomniaŷ),
No i ta ona kiedy powiada:
"Id do doktora, niechaj ci zbada,
Niech ci wyleczy na stare lata!"

Wi c zaraz poszedŷ- do adwokata.
Potem do szewca i rejenta.
I wsz dzie mówi, e nie pami ta!

"Dobrze wiedziaŷem, lecz zapomniaŷem,
Mo e kto z panów wie czego chciaŷem?"

Bŷ ka si , kr y, jest coraz pó niej,
A do kowala trafiŷ do ku ni.
Ten chciaŷgo podku , wi c oprzytomniaŷ
Przypomniaŷsobie to co zapomniaŷ

Kowal go zbadaŷ miechem podmuchaŷ
Zajrzaŷdo gardŷa, zajrzaŷdo ucha,
Potem opukaŷmŷotem kowalskim
I mówi: "Wiem ju , panie Tr balski!
Co dzie na gŷow wody kubeŷek
oraz na tr bie zrobi supeŷek".
I chlust go wod ! Sekund trwaŷo
I w supeŷzwi zaŷtr b wspaniaŷy !

P dem poleciaŷTomasz do domu.
ona w krzyk: "Co to?!" - "Nie mów nikomu!
To dla pami ci!" - "O czym?" - "No ... chciaŷem..."
- "Co chciaŷe ?" - "Nie wiem! Ju zapomniaŷem!"